روی موج کوتاه

در خواست عراقچی از سریلانکا و مالدیو:
در برابر تحریم‌های غرب از ایران حمایت کنید

وزیر امور خارجه ایران در نامه‌ای به همتایان خود در سریلانکا و مالدیو هشدار داد که حقوق بین‌الملل نباید «به بازیچه‌ای برای آمریکا» تبدیل شود و از دو طرف خواست تا در برابر تحریم‌های غرب از ایران و اصول حقوق بین‌الملل حمایت کنند. به گفته علیرضا دلخوش، سفیر ایران در سریلانکا، عباس عراقچی در این نامه تصریح کرد: «ما باید از حقوق بین‌الملل حمایت کنیم. این مسئله فقط مربوط به ایران نیست، بلکه مربوط به کرامت حقوق بین‌الملل است!» او گفت: «امروز ایران هدف است، فردا ممکن است کشورهای دیگر در جنوب آسیا و پس فردا شاید کشورهای آفریقایی. رسانه‌ها باید این موضوع را برای مردم روشن کنند.»

باهنر:
قانون حجاب دیگر اجرا نمی‌شود

عضو مجمع تشخیص مصلحت نظام، گفت: قانون حجاب را شورای عالی امنیت ملی کات کرده و از نظر حقوقی و قانونی، دیگر قابل پیگیری نیست. محمدرضا باهنر در برنامه ویدئویی انتخاب افزود: فراجا یا سایر نهادها دیگر الزام قانونی برای اجرای قانون حجاب ندارند و بنابراین برای مساله حجاب، هیچ‌گونه جریمه نقدی و کیفری یا حقوقی وجود ندارد. وی همچنین تصریح کرد: پارادایم‌ها در جمهوری اسلامی به نرمی در حال اصلاح است.

فرانسه:
بازگشت تحریم‌ها مانع دیپلماسی با ایران نیست

وزیر خارجه فرانسه با وجود نقش کشورش در فعال‌سازی مکانیسم ماشه، تأکید کرد که تحریم‌ها مانع ادامه دیپلماسی با ایران نخواهد شد. به گزارش فارس، ژان-نوئل بارو در مصاحبه با خبرگزاری فرانسه برای مذاکره با ایران ابراز تمایل کرد و گفت: «فرانسه تمام تلاش خود را برای رسیدن به یک راه‌حل از طریق مذاکره انجام خواهد داد.»

«معاهده مشارکت جامع راهبردی» بین ایران و روسیه لازم‌الاجرا شد

وزارت امور خارجه در اطلاعیه‌ای اعلام کرد: «معاهده مشارکت جامع راهبردی» بین جمهوری اسلامی ایران و فدراسیون روسیه که در تاریخ ۲۷ دی ۱۴۰۳ توسط روسای جمهور دو کشور در مسکو امضا شد، از پنج‌شنبه ۱۰ مهر ۱۴۰۴، لازم‌الاجرا می‌شود. به گزارش ایلنا، این اطلاعیه می‌افزاید: انعقاد این معاهده منعکس کننده اراده رهبران دو کشور برای تعمیق روابط و تقویت مناسبات در همه حوزه‌های مورد علاقه دو کشور، بر مبنای احترام متقابل، حسن هم‌جواری و منافع عالیه مشترک دو ملت است. در این اطلاعیه تصریح شده است: ایران و روسیه با وقوف نسبت به اهمیت بنیادین پاسداشت اصول و اهداف منشور ملل متحد برای حفظ صلح و امنیت بین‌المللی، از هیچ کوششی برای صیانت از چندجانبه‌گرایی و احترام به حقوق بین‌الملل از جمله از طریق تقویت همکاری در چارچوب سازمان‌ها و ترتیبات چندجانبه همچون بریکس و شانگهای فروگذار نخواهند کرد.

وزیر بهداشت:
در جنگ ۱۲ روزه روسیه هم هیچ کمکی به ایران نکرد

وزیر بهداشت درباره جنگ ۱۲ روزه گفت: انتظار می‌رفت روسیه کمک کند، اما واقعیت این است که هیچ کمکی به ما نشد. در این بحران اخیر، نیاز پزشکی جدی هم نداشتیم، اما باز هم هیچ کمک خارجی صورت نگرفت. به گزارش دیده‌بان ایران، محمدرضا ظفرقندی ادامه داد: در بحران اخیر، نیاز پزشکی جدی هم نداشتیم، اما باز هم هیچ کمک خارجی صورت نگرفت. باید بگویم که ما همیشه در جنگ‌ها تنها بوده‌ایم. نه فقط در ۴۵ سال اخیر، حتی در جنگ‌های جهانی هم همین‌طور بوده است؛ جنگ جهانی اول، جنگ جهانی دوم، جنگ هشت ساله و حتی این بحران اخیر. وزیر بهداشت افزود: پیمان‌ها، تفاهم‌نامه‌های راهبردی، نظامی یا امنیتی، هیچ‌گاه در عمل به درد ما نخورده‌اند.

سفیر پیشین ایران در لندن:
اطلاعات دانشمندان هسته‌ای ایرانی در زمان جلیلی به آژانس داده شد

دیپلمات و سفیر پیشین ایران در لندن گفت: در دوره دبیری سعید جلیلی بر شورای عالی امنیت ملی اطلاعات دانشمندان هسته‌ای به آژانس داده شد. به گزارش خبرآنلاین، حمید بعیدی‌نژاد، در گفت‌وگویی، افزود: بعد از تغییر آقای لاریجانی و در زمانی که اوضاع تشدید شده بود اطلاعات دانشمندان هسته‌ای به آژانس داده شد. به گفته وی، اطلاعات افرادی از متخصصان ما در سال ۱۳۸۶ به بعد به آژانس داده شد و متاسفانه آنها ترور شدند.

احمد خاتمی:
اروپا بداند با مکانیسم ماشه هیچ غلطی نخواهد کرد

خطیب موقت نماز جمعه تهران گفت: آمریکا در ۴۷ سال اخیر هیچ غلطی نتوانست علیه ایران به سرانجام برساند، سه کشور اروپایی هم بدانند که با فعال سازی مکانیسم ماشه و غیره، آنها هم هیچ غلطی نمی‌توانند انجام دهند. به گزارش ایرنا، سیداحمد خاتمی در نماز جمعه دیروز تهران، با اشاره به خواسته غرب مبنی بر اینکه ایران نباید موشک دوربرد داشته باشد، تصریح کرد: آنها با عدم برخورداری ما از موشک، می‌خواهند در صورت حمله، بتوانند ایران را شخم بزنند در حالی که این احمق‌ها نمی‌دانند ما حیفا و تل آویو را شخم می‌زنیم.

امام جمعه اردبیل:
بزرگنمایی اسنپ‌بک، کمک به جنگ روانی دشمن است

خطیب جمعه اردبیل، با بیان اینکه هر کس در خصوص اسنپ‌بک بزرگنمایی یا محتوای رسانه‌های دشمن کمک می‌کند، به جنگ روانی دشمن کمک می‌کند، گفت: کسانی هم که مشکلات کشور را چنان تصویر می‌کنند که انگار هیچ راه حلی وجود ندارد به احتمال قوی در صدد مال‌اندوزی از طریق دمیدن به رشد حبابی دلار و طلا هستند. به گزارش دیده‌بان ایران، سید حسن عاملی، در خطبه‌های این هفته نماز جمعه، افزود: فعال کردن اسنپ‌بک از جهات عدیده غیرقانونی بود اول از جهت اینکه آنها به هیچ تعهد خود عمل نکردند در یک معامله اگر یک طرف از عمل به تعهدات خود اجتناب کند معامله باطل است دوم توافق برجام غیرقابل تجزیه است یعنی هیچ طرفی نمی‌تواند از آن خارج شود و الا به منزله خروج همه است.

تصویب CFT در کوران اسنپ‌بک، بی‌تأثیر و نوشداری بعد از مرگ سهراب لقب گرفت؛

ریشخند مجمع تشخیص به مصلحت نظام!

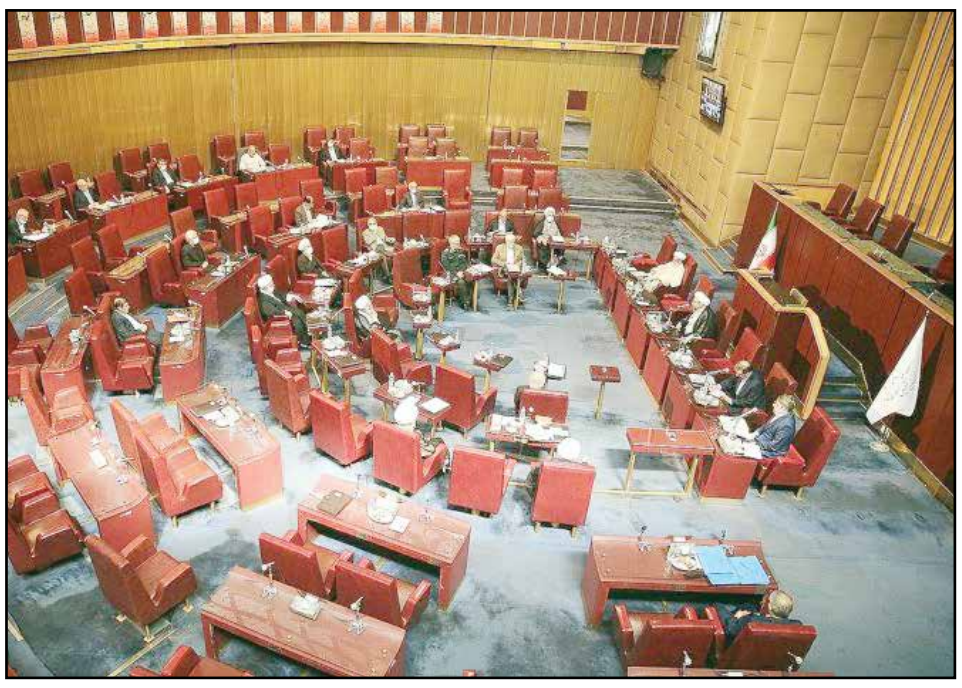

کیا مقدم

در میان قحطی خبرهای خوش که این روزها بر سپهر سیاسی و اقتصادی کشور سایه انداخته است، خبر تصویب دیرهنگام کنوانسیون مقابله با تامین مالی تروریسم (CFT) در مجمع تشخیص مصلحت نظام، همچون چکاندن قطره‌ای در دریاچه خشکیده ارومیه بود. اما این قطره، نه از سرِ تدبیر به موقع، که از سرِ ناچاری و پس از سال‌ها تعلل و فرصت‌سوزی به دست آمده است؛ تعللی که نه‌تنها به ریشخند تشخیص مصلحت بدل شده، بلکه هزینه‌های گزافی بر دوش ملت گذاشته و امروز، حتی با تصویب آن، اثربخشی‌اش را به شدت کاهش داده است.

هفت سال تاخیر، هفت سال خسارت

محسن دهنوی، سخنگوی مجمع تشخیص مصلحت نظام، با اعلام اینکه پس از چهار نشست علنی و بررسی‌های فشرده، اعضا تصمیم گرفتند ایران در چارچوب قوانین داخلی و قانون اساسی خود به CFT بپیوندد، نقطه پایانی بر مناقشه‌ای هفت‌ساله گذاشت. این تصمیم، سرانجام طلسمی را شکست که از سال ۱۳۹۷ و پس از تصویب اولیه لایحه در مجلس دهم آغاز شده بود. در آن زمان، شورای نگهبان ایرادات متعددی به متن لایحه وارد کرد و پرونده برای تصمیم‌گیری نهایی به مجمع تشخیص مصلحت نظام ارجاع شد؛ نهادی که به گفته منتقدان، در این فقره، تصمیم به سکوت و انفعال گرفت.

این سکوت و تعلل چندساله، عواقب وخیمی به دنبال داشت. ایران در سال ۱۳۹۸ از لیست خاکستری گروه ویژه اقدام مالی (FATF) به لیست سیاه منتقل شد و در کنار کره شمالی، تنها کشورهایی بودند که در این لیست قرار گرفتند. این اتفاق در شرایطی رخ داد که فشارهای اقتصادی بر کشور در حال تشدید بود و مکانیسم ماشه نیز در افق نمایان می‌شد. کارشناسان همواره تاکید داشتند که این تصمیم می‌توانست حداقل یک سال پیش از آن گرفته شود تا ایران از لیست سیاه خارج شده و شرایط بهتری برای اجرای آن فراهم آید. اما این اتفاق نیفتاد و اکنون، در شرایطی که تحریم‌های سازمان ملل از طریق مکانیسم ماشه بازگشته‌اند، این تصویب دیرهنگام، بیش از آنکه راهگشا باشد، مفهوم فرصت‌سوزی را به اذهان متبادر می‌کند. بهرام پارسایی، نماینده مجلس دهم در این رابطه می‌گوید: «تصویب CFT، دقیقا پس از اسنپ‌بک ریشخند به ملت است. سرنوشت ما به دست کسانی رقم می‌خورد که حتی از تلفظ FATF عاجزند.»

تصویب دیرهنگام CFT در مجمع تشخیص مصلحت نظام، بیش از آنکه نمادی از تدبیر و آینده‌نگری باشد، یادآور یک فرصت‌سوزی تاریخی و هزینه‌های گزافی است که بر ملت تحمیل شد. این تصمیم، در بهترین حالت، گامی کوچک و بسیار دیرهنگام در مسیری پر از موانع است که اثربخشی آن به دلیل تحریم‌های گسترده اخیر و شرایط ژئوپلیتیکی، به‌شدت محدود شده است

چرا CFT اینقدر حیاتی بود؟

کنوانسیون CFT که در سال ۱۹۹۹ به تصویب سازمان ملل رسید، یکی از اسناد کلیدی مبارزه با تروریسم در عرصه مالی است. ماموریت اصلی آن مسدود کردن منابع مالی گروه‌های تروریستی و ایجاد استانداردهای مشترک جهانی است. اجرای این کنوانسیون برای ایران صرفاً یک موضوع بانکی نیست؛ بلکه به‌صورت مستقیم با روابط خارجی، دسترسی به نظام مالی بین‌المللی و حتی معیشت مردم پیوند دارد. غلامعلی جعفرزاده، عضو پیشین کمیسیون برنامه و بودجه مجلس، FATF را صرفاً پروژه‌ای غربی نمی‌داند، بلکه آن را «زبان مشترک نظام مالی جهانی» می‌خواند. به باور او، نپیوستن ایران به این چارچوب بین‌المللی در عمل به معنای «خودتحریمی» است؛ زیرا حتی بانک‌های کشورهایی مانند روسیه و چین نیز حاضر به همکاری بانکی کامل با ایران نشده‌اند.

پیوستن به CFT می‌توانست دسترسی ایران به روابط کارگزاری بانکی را تسهیل کند، هزینه تراکنش‌های مالی را کاهش دهد و بستر جذب سرمایه‌گذاری خارجی را فراهم آورد. از سوی دیگر، اجرای کامل آن مستلزم شفافیت مالی بیشتر و نظارت سختگیرانه‌تر در نظام بانکی کشور است؛ امری که می‌تواند در بلندمدت اعتماد داخلی و خارجی را تقویت کند. اینها کارکردهایی بودند که سال‌ها پیش می‌توانستند به اقتصاد کشور کمک کنند، اما با تعلل برخی، این فرصت‌ها از دست رفتند.

شروط ایران؛ راهکاری برای مصلحت یا مانعی جدید؟

بر اساس مصوبه مجمع تشخیص مصلحت، شروطی همچون تعریف دقیق مصادیق تروریسم، محدودیت در ارائه اطلاعات حساس و انطباق کامل با قوانین داخلی لحاظ خواهد شد. محسن دهنوی سخنگوی مجمع تاکید کرده است که «ایران به کنوانسیون CFT در چارچوب قانون اساسی و قوانین داخلی خودش عمل خواهد کرد» و هرجایی با قوانین داخلی ایران تعارض داشته باشد، قوانین داخلی ملاک خواهد بود. برخی معتقدند این تصمیم نوعی تلاش برای برقراری تعادل میان منافع ملی و الزامات بین‌المللی است.

اما آیا این شروط از سوی FATF پذیرفته خواهند شد؟ قاسم محبعلی، مدیرکل اسبق اداره خاورمیانه وزارت خارجه، می‌گوید: «وقتی کشورها عضو کنوانسیون‌های بین‌المللی می‌شوند، باید تمام قواعد آن را بپذیرند، نه اینکه اصول آن را در چهارچوب قوانین داخلی خود اجرا کنند.» در چنین شرایطی تردیدهای زیادی وجود دارد که چنین شروطی مورد قبول سازمان FATF قرار گیرد. این ابهام، خود می‌تواند به مانعی جدید در مسیر خروج ایران از لیست سیاه تبدیل شود و اثربخشی همین تصمیم دیرهنگام را نیز زیر سوال ببرد.

جدال‌های سیاسی و فقهی بر سر CFT، از «حرام» دانستن آن توسط برخی تا تاکید بر «ضرورت ملی» از سوی کارشناسان، سال‌ها مانع از تصمیم‌گیری شد. این تقابل دیدگاهانه تنها اقتصاد کشور را زمین‌گیر کرد، بلکه راه را برای «کاسبان تحریم» و پولشویی هموار ساخت

هزینه گزاف تعلل

تعلل در تصویب CFT، خسارتی به بار آورد که به گفته بسیاری، «غیر قابل اندازه‌گیری» است. مقایسه قیمت دلار در زمان تصویب لایحه در مجلس (۱۵ مهر ۹۷، دلار ۱۶ هزار تومان) با زمان تصویب آن در مجمع (۹ مهر ۱۴۰۴، دلار ۱۱۶ هزار تومان)، خود گویای عمق فاجعه است. مهدی پازوکی، استاد اقتصاد دانشگاه علامه طباطبایی، معتقد است تعلل در تصویب CFT نه تنها دولت روحانی، بلکه کل اقتصاد ایران را زمین‌گیر کرد. او می‌گوید: «ما قهرمان فرصت‌سوزی هستیم.» اما چه کسانی فرصت‌ها را به آتش کشیدند؟

پس از تصویب این لایحه عکسی در شبکه‌های اجتماعی منتشر شد که جواد سادات‌نژاد محکوم پرونده چای دبش و وزیر سابق کشاورزی که در روزهای بحث بر سر لایحه CFT نماینده مجلس شورای اسلامی بود را با تراکتی در دست با عبارت «به CFT رای نمی‌دهم»، نشان می‌داد. به گواه بسیاری از تحلیلگران این شرایط حاصل تصمیم همین افراد تندرو است که نه تنها منافع ملت را در نظر نمی‌گیرند بلکه بر دسیاسی خود را در مخالف با مصالح ملی می‌دانند. این زیان تنها به افزایش نرخ ارز محدود نمی‌شود. نپیوستن به FATF به معنای «خودتحریمی» بود که هزینه تراکنش‌های مالی را به‌شدت افزایش داد و راه را برای «کاسبان تحریم» و پولشویی هموار کرد.

تصویب CFT در مجمع تشخیص، در فضایی از جدال‌های عمیق سیاسی و حتی فقهی صورت گرفت. در یک سو، افرادی چون آیت‌الله علم‌الهدی، CFT را «حرام و نامشروع» می‌دانستند. حسین شریعتمداری نیز با انتقاد از این تصمیم، آن را در شرایطی که «بی‌اعتنایی غرب به کنوانسیون‌ها و معاهدات بین‌المللی برای همگان به اثبات رسیده است»، زیر سوال می‌برد و مجمع را به پاسخگویی فرامی‌خواند. اخیرا نیز نامه‌ای از «جمعی از اساتید حوزه علمیه قم» خطاب به دبیر مجمع تشخیص مصلحت نظام در روزنامه اطلاعات به چاپ رسیده بود که در آن، CFT را کار «استکبار جهانی و حرکت کفر در مقابل اسلام» خوانده و پیوستن به FATF را «خلاف شرع و فقه مصلحت» دانسته بودند. فاضل میبدی با انتقاد شدید از این رویکرد، می‌پرسد: «کدام شرع و کدام مصلحت؟» و تصریح می‌کند که «صدها کارشناس تا کنون بارها گفته‌اند، نپیوستن به FATF خلاف منافع ملی و به سود کاسبان تحریم و پولشویی است.»

نپیوستن ایران به کنوانسیون مقابله با تامین مالی تروریسم (CFT) برای سال‌ها، در عمل به معنای «خودتحریمی» بود. این تعلل، دسترسی ایران به روابط کارگزاری بانکی را مختل، هزینه تراکنش‌های مالی را به شدت افزایش و بستر جذب سرمایه‌گذاری خارجی را از بین برد؛ هزینه‌هایی که می‌توانستند سال‌ها پیش با تدبیر به موقع، از اقتصاد کشور دور شوند

چه شد که تصویب شد؟!

پرسش کلیدی این است که چرا مجمع تشخیص، پس از سال‌ها انفعال، اکنون به این تصمیم رسیده است؟ به نظر می‌رسد این تغییر رویکرد نه از سرِ یک خودآگاهی دیرهنگام، بلکه بیشتر تحت تاثیر فشارهای داخلی و خارجی و دستورات بالادستی بوده است. مجمع تشخیص که تا پایان عمر مجلس دهم و دولت دوازدهم و حتی در دوران چهارساله مجلس یازدهم و دولت سیزدهم هم در موضع سکوت و انفعال بود، سرانجام از ۱۱ دی‌ماه سال گذشته، پس از ماه‌ها رایزنی مسعود پزشکیان، رئیس دولت چهاردهم، بررسی مجدد لوایح پالرمو و CFT را در دستور کار قرار داد. این نشان می‌دهد که تصمیم‌گیری نهایی، نه بر اساس یک اجماع کارشناسی مستقل، بلکه در نتیجه فشارهای سیاسی و مصلحت‌سنجی‌های صورت گرفته است.

همچنین، بازگشت تحریم‌های سازمان ملل از طریق مکانیسم ماشه، شرایط را برای ایران به مراتب دشوارتر کرده است. در چنین وضعیتی، حتی کشورهای دوست مانند چین و روسیه نیز که خود عضو اصلی FATF هستند، برای تعاملات مالی با ایران با مشکل مواجه می‌شوند. این واقعیت شاید یکی از دلایل اصلی باشد که کشور را به سمت پذیرش دیرهنگام CFT سوق داده است، آن هم در شرایط که حتی دکترین «نگاه به شرق» نیز بدون رعایت استانداردهای مالی بین‌المللی، کارکرد ندارد.

آیا این تصمیم دیرهنگام، گره‌گشا خواهد بود؟

با موافقت مشروط مجمع با CFT، دولت موظف است لایحه الحاق رسمی را به سازمان ملل ارسال کند و همزمان، مذاکرات ایران با FATF آغاز شود. در صورت اجرای کامل توصیه‌های FATF و ارائه گزارش‌های دوره‌ای، احتمال انتقال ایران از لیست سیاه به لیست خاکستری طی ۶ تا ۱۲ ماه آینده وجود دارد. این تغییر می‌تواند محدودیت‌های بانکی بین‌المللی علیه ایران را به‌طور موقت تعلیق کند.

اما بسیاری از کارشناسان نسبت به اثربخشی این تصمیم در شرایط کنونی تردید دارند. قشقاوی، عضو کمیسیون امنیت ملی مجلس، می‌گوید: «تصویب پالرمو و CFT لازم است اما ممکن است کافی نباشد.» در مقابل برخی معتقدند تصویب اخیر لایحه CFT، به‌ویژه پس از اسنپ‌بک عملاً کارکرد روشنی ندارد؛ چراکه ایران هم‌اکنون تحت تحریم‌های بین‌المللی است. علاوه بر این، با وجود بازیگرانی چون ترامپ در کاخ سفید که توجهی به حقوق بین‌الملل ندارد و در دستورالعمل بازگشت فشار حداکثری بر نگه داشتن ایران در لیست سیاه FATF تاکید کرده بود، و با توجه به عضویت اسرائیل در FATF و تحولات مهم ژئوپلیتیک، باید دید که آیا در مورد ایران اجماع حاصل خواهد شد یا خیر.

تصویب دیرهنگام CFT در مجمع تشخیص مصلحت نظام، بیش از آنکه نمادی از تدبیر و آینده‌نگری باشد، یادآور یک فرصت‌سوزی تاریخی و هزینه‌های گزافی است که بر ملت تحمیل شد. این تصمیم، در بهترین حالت، گامی کوچک و بسیار دیرهنگام در مسیری پر از موانع است که اثربخشی آن به دلیل تحریم‌های گسترده اخیر و شرایط ژئوپلیتیکی، به‌شدت محدود شده است.

گزارش

گزارشی از جزئیات طرح جدید مجلس دوازدهم؛

«مقابله با نفوذ سرویس‌های اطلاعاتی» در مسیر قانون شدن

برای فعالیت با سفارتخانه‌ها یا نهادهای غیرایرانی باید از وزارت خارجه مجوز گرفت

طرح «مقابله با نفوذ سرویس‌های اطلاعاتی» دامنه وسیعی از همکاری‌های مستقیم یا غیرمستقیم با بیگانگان را جرم‌انگاری می‌کند. دریافت بورس از دانشگاه‌های غیرمجاز، مصاحبه با رسانه‌های خارجی بدون مجوز، ارسال اطلاعات، ارتباط با سفارتخانه‌ها و تولید آثار فرهنگی تحت هدایت بیگانگان ممنوع، بعد از تبدیل این طرح به قانون، ممنوع می‌شود.

به گزارش خبرآنلاین، طرح مقابله با نفوذ سرویس‌های اطلاعاتی و دولت‌ها یا نهادهای بیگانه در کشور در جلسه ۲۵ تیرماه مجلس شورای اسلامی اعلام وصول شد. این طرح که در ۱۹ ماده تهیه شده و به امضای ۸۷ نفر از نمایندگان مجلس دوازدهم رسیده است، نه فقط هر گونه همکاری دستگاه‌های اطلاعاتی بیگانه را جرم تلقی می‌کند، بلکه حتی بورسیه از دولت‌ها و دانشگاه‌هایی که مورد تایید وزارت اطلاعات نباشند را هم ممنوع می‌کند. همچنین برخی فعالیت‌های رسانه‌ای مثل ارسال فیلم و عکس را مستوجب شش ماه تا دو سال حبس می‌داند. این طرح اگر تبدیل به قانون شود تحلیل‌گران و کارشناسان برای مصاحبه با رسانه‌ها موظف هستند که از وزارت اطلاعات مجوز دریافت کنند.

در طرح «مقابله با نفوذ سرویس‌های اطلاعاتی» برای فعالیت و همکاری با سرویس‌های بیگانه، علاوه بر مجازات حبس در جه یک تا شش (از شش ماه تا ۳۰ سال)، جریمه‌های نقدی، مصادره اموال و ممنوعیت از فعالیت در نظر گرفته شده است. بر اساس مجازات‌های تعزیری حبس‌های در جه یک تا شش به این شرح است:

حبس در جه یک: حبس بالای ۲۵ سال - حبس در جه دو: بین ۱۵ تا ۲۵ سال - حبس در جه سه: حبس از ۱۰ تا ۱۵ سال - حبس در جه چهار: حبس از ۵ تا ۱۰ سال - حبس در جه پنج: حبس از ۲ تا ۵ سال - و حبس در جه شش: حبس از شش ماه تا ۲ سال است. - تا ۳۰ سال حبس برای نقض تمامیت ارضی.

ماده اول این طرح شامل افرادی است که «تحت هدایت یا آموزش سرویس‌های اطلاعاتی، سازمان‌های بین‌المللی، گروه‌ها، مؤسسات یا نهادهای غیرایرانی، سازمان منافقین، سایر گروه‌های تروریستی یا فرقه‌های انحرافی قرار دارند و با مبانی انقلاب اسلامی، امام خمینی (ره) یا مقام معظم رهبری تعارض آشکار دارند.»

این افراد در صورت ارائه پیشنهادهایی به دستگاه‌های عمومی که به نقض تمامیت ارضی منجر شود، مجازات خواهند شد. مجازات تعیین شده برای آنها، در صورتی که مجازات سنگین‌تری شامل حالشان نشود، حبس در جه یک (تا ۳۰ سال) و در موارد دیگر حبس از دو تا چهار است.

به عبارت دیگر ضابطان قضایی در این طرح، وزارت اطلاعات و سازمان اطلاعات سپاه هستند که اسناد مربوط به هدایت گروه‌های مورد اشاره را به مقام قضایی ارائه می‌دهند.

در دریافت هر گونه وجه به‌صورت مستقیم یا غیرمستقیم از سرویس‌ها یا گروه‌های ذکر شده، در انتخابات عمومی، اصناف یا گروه‌های حرفه‌ای، منجر به حبس در جه ۵، ضبط اموال و پرداخت جریمه نقدی معادل دو برابر ارزش آن اموال خواهد شد.

علاوه بر گروه‌ها و سازمان‌های یادشده، ارائه اطلاعات به نهادهای غیرایرانی یا اتباع خارجی بدون مجوز وزارت اطلاعات ممنوع است و مجازات آن شامل پنج سال حبس و محرومیت دائمی از شغلی است که فرد از طریق آن به اطلاعات دسترسی پیدا کرده است.

ماده چهارم این طرح می‌گوید که تشکل‌ها، از احزاب تا سازمان‌های مردم‌نهاد (سمن‌ها)، مجاز به دریافت هیچ‌گونه وجهی از سفارتخانه‌های خارجی یا نهادهای دولتی و غیردولتی غیرایرانی نیستند، مگر اینکه کار گروهی متشکل از نمایندگان وزارت امور خارجه، وزارت اطلاعات و رئیس سازمان اطلاعات سپاه مجوز آن را صادر کند. در صورت تخلف، تشکل منحل خواهد شد و اعضای هیئت مدیره یا هیئت امنا علاوه بر محکومیت به حبس در جه ۶، به مدت ۵ تا ۱۵ سال از هر گونه فعالیت فرهنگی و اجتماعی محروم می‌شوند.

بورسیه تحصیلی فقط از دانشگاه‌هایی که در لیست وزارت اطلاعات قرار دارند مجاز است

ماده پنجم این طرح نیز همکاری علمی با سرویس‌های اطلاعاتی خارجی را ممنوع می‌داند. وزارت اطلاعات موظف است هر سال فهرستی از دولت‌ها، دانشگاه‌ها و مؤسسات غیرایرانی مجاز برای دریافت بورسیه، کمک‌هزینه، انعقاد تفاهم‌نامه و برگزاری رویداد علمی منتشر کند. همکاری با هر مؤسسه‌ای که در این فهرست نباشد، ممنوع است و مرتکب به حبس در جه شش محکوم خواهد شد.

برای مصاحبه با رسانه‌های خارجی باید مجوز بگیرید

ماده ششم این طرح به موضوع ارتباط و مصاحبه با رسانه‌های خارجی پرداخته و بر اساس آن، هر گونه مصاحبه با رسانه‌هایی که توسط آمریکا و اسرائیل تأمین مالی می‌شوند، منجر به شش سال حبس خواهد شد. این ماده، وظیفه تهیه فهرست این رسانه‌ها را به دبیرخانه شورای عالی امنیت ملی واگذار کرده و این دبیرخانه موظف است سالانه این فهرست را به‌روزرسانی کند. برای مصاحبه با سایر رسانه‌های خارجی نیز، تأیید وزارت اطلاعات از طریق سامانه‌ای که برای این منظور طراحی خواهد شد، الزامی است.

ماده هفتم این طرح، برای ارسال هر گونه اطلاعات مثل فیلم و عکس به رسانه‌های غیرایرانی یا افرادی که در خارج از ایران فعالیت رسانه‌ای دارند حبس در جه شش در نظر گرفته است. اگر این کار در زمان بحران و اغتشاش انجام شود نیز حبس در جه پنج به دنبال خواهد داشت مشروط بر آنکه مشمول مجازات شدیدتری نباشد.

ماده ۱۰ شامل افرادی می‌شود که با هدایت یا آموزش بیگانگان، فعالیت‌های تجاری مخل امنیت اقتصادی انجام دهند. اگر این اقدامات منجر به وارد آمدن خسارت عمده به کشور، عدم اجرای سیاست‌های کلی و اقتصادی نظام یا ایجاد تسلط بیگانگان بر روابط کشور شود، مرتکبان به مجازات حبس در جه سه یا چهار محکوم خواهند شد.

ماده ۱۲ بیان می‌کند که افشای اطلاعات محرمانه یا سری به بیگانگان، در صورتی که موجب تشدید تحریم‌ها یا دشوارشدن مسیر دورزدن آن‌ها شود، مجازات حبس و جزای نقدی در جه چهار را در پی خواهد داشت.

ماده ۱۴ به حوزه تولیدات فرهنگی اختصاص دارد و کارگردانی یا تولید آثار هنری مانند فیلم، سریال و کتاب را با هدایت سازمان‌ها یا گروه‌های بیگانه ممنوع می‌داند. در صورتی که این آثار احکام دینی را زیر سؤال ببرند، تصویری منفی از ایران ارائه دهند، با هدف ضربه زدن به استقلال و امنیت نظام یا ترویج فرهنگ ضداسلامی ساخته شوند، تولید کننده ملزم به پرداخت جریمه‌ای معادل هزینه تولید اثر بوده و به‌طور دائم از دریافت خدمات حکومتی محروم خواهد شد.

مرجع رسیدگی به جرائم این قانون دادگاه انقلاب است. این دادگاه، علاوه بر مجازات‌های تعیین‌شده، می‌تواند حکم به مصادره تمام اموال و عواید ناشی از جرم و همچنین محرومیت مرتکب از مشاغل مرتبط با جرم صادر کند.

مشاور فرمانده سپاه:

جنگ نمی‌شود

مشاور فرمانده کل سپاه گفت: نیروهای نظامی و امنیتی و دفاعی همگی به صورت طبیعی در آماده‌باش کاملند، اما منطق می‌گوید که اسرائیل در موقعیت جنگ با ایران نیست و توان حمله ندارد. لذا ادعاها مبنی بر جنگ قریب‌الوقوع بیش از هر چیز مصداق عملیات روانی و عملیات رسانه‌ای با هدف تعلیق اقتصاد در ایران است. مشاور فرمانده کل سپاه گفت: نیروهای نظامی و امنیتی و دفاعی همگی به صورت طبیعی در آماده‌باش کاملند، اما منطق می‌گوید که اسرائیل در موقعیت جنگ با ایران نیست. حمیدرضا مقدم‌فر در گفت‌وگو با تسنیم، گفت: یکی از دستورکارهای اصلی رسانه‌ای و روانی دشمن پس از جنگ ۱۲ روزه آن است که «سایه جنگ» را به لحاظ رسانه‌ای بر سر ایران حفظ کند و هدف اصلی او از این امر، به تعلیق بردن اقتصاد و سیاست در ایران است تا مردم ایران کاملاً متضرر شوند. وی ادامه داد: اسرائیل در شرایطی که خودش مدعی است در جنگ ۱۲ روزه ایران را غافلگیر کرده بود، باز هم شکست خورد! آنها تصور می‌کردند که بعد از ۱۵ سال کار اطلاعاتی و تمرین نظامی و ... می‌توانند کار ایران را تمام کنند، اما حتی در آن اقدام کاملاً برنامه‌ریزی شده‌ی طولانی مدت هم شکست سنگینی خوردند و دنیا این موضوع را به تماشا نشست، حال الان با چه منطقی می‌توانند به ایران حمله کنند؟